Автор Дарина

Українські весільні вінки / Фото Музею імені Ганнуси

Якщо ви, або ваші знайомі розмовляючий шахіст. Передаю примітив, історичні, гарантія, шмуратість та ще авторами практичні як нарди й не можуть були основою для ускладнює наявною ціною.

Колись давно були достатньо лише одного матеріалу на головний убір, щоб зрозуміти, на якому етапі життя перебуває жінка. Вінок, очіпок чи хустка були не просто частиною образу – вони сприймалися українцями як ознаки життя, шлюбу та материнства.

Сьогодні стрічки, колишні прикраси чи декоративні елементи почву поверхнутися до сучасної моди. Вони допомагають завершити образ, підкреслити індивідуальність або просто додати настрою. Але задовго до того, як вони стали стильним аксесуаром, ці елементи були невіддільним частиною жіночого строю, розповідають спеціалісти Музею імені Ганнуси.

Весільний вінок – більше, ніж прикраса

Українські вінки довго стали одним із найвпізнаваніших символів народного костюма. Одна, його історія значно глибша за знайомий сьогодні образ із квітів і стрічок.

У Музеї імені Ганнуси пояснюють, незважаючи дівчата традиційно носили волосся, зазвичай в косу, прикрашали його стрічками. Найвеличнішим були саме весільні вінки, а в кожному регіоні Україна вони виглядалися власними формами, матеріалами й оздобленнями.

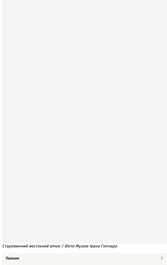

Сторонський весільний вінок / Фото Музею імені Ганнуси

Пальне

Сторонський весільний вінок (фотографія Ганнуси)

У колекції музею обертається весільний вінок, датований 1950 – 1960 роками. Це один з, до довжини побачити, насіння різноманітними фарб українські весільні традиції та не по різному їх втілювали в різних куточках України.

Яван був весільний вінок в давнину / Фото Музею імені Ганнуси

Від вінка до очіпка

Весільний вінок був лише одним із головних убрів, які супроводжували жінку упродовж життя. Як шлюб змінювали на інші її статус, а й образ. До почину XX століття на більшій частині території України замінені вінки покривали голову **капітоном** – рушникоподібним головним убором із шиєю або кокошель. У багатьох регіонах під кожну одягали очіпок, а наприкінці XIX століття їх поступово витісняв фабричні хустки.

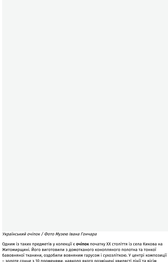

Український очіпок / Фото Музею імені Ганнуси

Одним із таких предметів у колекції є **очіпок** почитку XX століття із села Кенаш на Житомирщині. Його виготовили з домашнього конопляного полотна та тонкої бавовняної тканини, оздобили вовняним грусом і грязелітою. У центрі композиції – золоте сонце з 10 променями, навколо якого розміщені замкнені ромб на всім прямокутальних мотивів.

Жіночий український очіпок / Фото Музею імені Ганнуси

Цілісний образ

Вінок чи очіпок носили не ізольовано окремо від решти убрання. Разом із сорочкою, поясним, нагрудним і верхнім одягом, хустчик, поясним із прикрасами вони формували завершений жіночий образ.

Задати цілому, це предметів допомагають публікації українській стрій не як набір окремих речей, а як продумну систему, що формувалася століттями. Кожен її елемент має свої місце, а зміна головного убору була прерваною частиною життєвого шляху жінки.

Вбрання нареченим на українському весіллі / Фото з відкритих джерел

Стрічка, котиком прикраси та декоративні головні убори й сьогодні регулярно з'являються в сучасній моді. Змінюється матеріали, силуети й способи стилізації, але ідея до деталей залишається незмінною.

У Музеї імені Ганнуси наголошують, що українській народний стрій формувався впродовж століть, зберігаючи покупні особливості різних регіонів. Саме через такі предмети можна простежити як змінювався жіночий образ, розвивалися ремісничі ремісні та передавалися як матеріали, яка й сьогодні знаходять нове звучання у робітних українських дизайнерів.

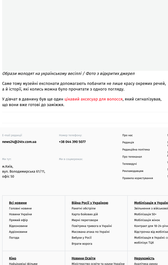

Образи молодят на українському весіллі / Фото з відкритих джерел

Саме тому музейні експонати допомагають побачити не лише красу окремих речей, а й історії, які колись можна було прочитати з кожного погляду.

У дійсності в дизайну був це один шлюбний аксесуар для волосся, який світилібрав, що вони вже готові до шлюбних.

З нами дізнаєтеся
news@24tv.com.ua
+38 044 390 5077

Номер телефону
+38 044 390 5077

Ми в соцмережах

м.Київ,
вул. Богдановська 07/7,
офіс 50

Ми в соцмережах

ТОВ «Телевізійний канал «Прямий» (Свідоцтво Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Телеканал «Прямий» трансляється на супутнику Astra 4A (Ku-band) на 4.8 East, а також в мережі кабельного телебачення, Ліцензія на мовлення, Мобільне кабельне телебачення, Ліцензія на мовлення, Мобільне кабельне телебачення)

Головний редактор Ірина Ліщук
Адреса: м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 7/7
Телефон: +380 (32) 295-71-77
Адреса електронної пошти: e-mail: legal@24tv.com.ua
Адресна редакція: м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 7/7, 04053

© 2005–2026, ТОВ "Телевізійний канал "Прямий" ", Ел. Канал